

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/3237/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.V.37.505/2025/2. számú végzése alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A jogi képviselővel (Dr. Bócsi Ügyvédi Iroda, dr. Bócsi Szabolcs ügyvéd) eljáró magánszemély és a [...] Kft. jogi személy indítványozók az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-ára hivatkozással alkotmányjogi panaszban kezdeményezték a Kúria Kfv.V.37.505/2025/2. számú végzése alaptörvényellenességének megállapítását és megsemmisítését. Kérték továbbá az alkotmányjogi panasszal érintett, a [...] Vármegyei Kormányhivatal [...] Járási Hivatala által [...] számon meghozott határozat végrehajtásának felfüggesztését.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege – a rendelkezésre álló iratok alapján – az alábbiakban összegezhető.
- [3] 2.1. A Magyar Közút Nonprofit Zrt. [...] Vármegyei Igazgatósága mint közútkezelő 2024. március 14. napján közigazgatási (közlekedési) hatósági eljárást kezdeményezett a magánszemély indítványozóval szemben, mivel az indítványozó tulajdonában álló [...] -i ingatlanon, az M7 autópálya tengelyétől számított száz méteren belül elhelyezett reklámcélú berendezések eltávolítására vonatkozó felszólítása eredménytelen volt.
- [4] A [...] Vármegyei Kormányhivatal [...] Járási Hivatala 2024. augusztus 22. napján a [...] számú határozatában a magánszemély indítványozót az ingatlanán elhelyezett reklámhordozók eltávolítására és bírság megfizetésére kötelezte a reklámtáblák, reklámhordozók és egyéb reklám célú berendezések közutak melletti elhelyezésének

részletes szabályairól szóló 224/2011. (X. 21.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 3. § (2) bekezdés c) pontja és a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (a továbbiakban: Kkt.) 12. § (4) bekezdése alapján.

- [5] 2.2. Az indítványozók keresettel fordultak a bírósághoz, melyben a határozat megsemmisítését kérték. Keresetükben kifejtették, hogy az eljárás tárgyát képező reklámcélú berendezéseknek a településkép védelméről szóló 2016. évi LXXIV. törvény (a továbbiakban: Tvtv.) 15. § (3) bekezdésén alapuló 2025. július 30. napjáig tartó jogszabályi védettsége állt fenn. A járási hivatal az eljárása során megsértette az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. § (1) bekezdését, valamint az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Étv.) 51. § (1) bekezdését, amikor elmulasztotta tisztázni a reklámeszköz építtetőjének személyét, illetve az építtető helyett az ingatlan tulajdonosával szemben állapított meg kötelezést. Sérelmezték, hogy a hatóság a jogi személy indítványozót, mint a reklámtáblák egy részének tulajdonosát elmulasztotta a hatósági eljárásba bevonni, tájékoztatni az eljárásról, közölni vele az eljárás megindítását és a döntést, lehetővé tenni számára az ügyféli jogok gyakorlását, továbbá a hatóság nem tett eleget az indokolási kötelezettségének.
- [6] A Budapest Környéki Törvényszék a keresetet a 18.K.701.794/2024/10. számú ítéletével elutasította. Indokolásában kifejtette, hogy a közigazgatási tevékenység jogszerűségét vizsgálva arról kellett döntenie, hogy jogszerű volt-e a reklámcélú berendezések eltávolítására és a bírság megfizetésére való kötelezés. A bíróság elvi érveléssel mutatott rá, hogy a sérelmezett határozatban nem a Tvtv. és a Tvtv. felhatalmazása alapján megalkotott kormányrendelet alapján került sor a kötelezésre és a bírság kiszabására. A hatóság a közlekedési igazgatási feladatokkal összefüggő hatósági feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 382/2016. (XII. 2.) Korm. rendelet 2. § (4) bekezdés 1. pontján alapuló útügyi közlekedési hatósági hatáskörben, a Kkt. és a Korm. rendelet alapján járt el, így az Étv., a Tvtv. és a településképi rendelet rendelkezéseinek megsértésére történő hivatkozások nem voltak relevánsak. A bíróság szerint nem volt releváns az építtető személye és az sem, hogy a jogi személy indítványozót nem vonták be az alapeljárásba. A közigazgatási cselekménnyel összefüggésben a bíróság rögzítette, hogy a hatóság nem sértette meg a tényállás feltárási kötelezettségét, döntésében a releváns tényeket rögzítette, valamint elvárható terjedelmű és tartalmú okszerű indokolást adott.

- [7] 2.3. A jogerős ítélet ellen az indítványozók felülvizsgálati kérelmet és felülvizsgálat befogadása iránti kérelmet nyújtottak be a Kúriához. A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadására nem látott lehetőséget és azt a Kfv.V.37.505/2025/2. számú végzésében megtagadta. Indokolásában részletesen kifejtette, hogy a kérelem elbírálása során a megjelölt engedélyezési okok feltételeinek a fennállását vizsgálva azokat miért nem tartotta megalapozottnak. A döntés elvi tartalmaként rögzítette, hogy a „Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja, ha a fél által előadott jogkérdésben kialakult gyakorlattal rendelkezik, a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének szükségessége a jogerős ítélet kapcsán nem indokolt, és a jogszabály egyértelmű rendelkezése – ki az eljárás alanya, ki kötelezhető a jogsértés megszüntetésére – folytán felvetett az a jogkérdés, hogy más lehet-e ügyfél az eljárásban, társadalmi jelentőséggel, különleges súllyal nem bír”.
- [8] 3. Az Alkotmánybírósághoz benyújtott alkotmányjogi panasz szerint a Kúria által alkalmazott ügyféli megítélés olyan mértékben szűkíti le az ügyféli jogállás alkotmányos tartalmát, hogy sérti a tulajdonhoz való jog [Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdés], a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés] és a jogorvoslathoz való jog [Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés] alaptörvényi védelmét. Az indítványozók értelmezésében az alapjogi sérelem nem egyetlen Alaptörvényben biztosított jog sérelmére vezethető vissza, hanem a három, megjelölt alapjog együttes és egymást erősítő sérelméből fakad. Az alapjogsérelem sajátossága, hogy a hatóság kizárólag az ingatlan tulajdonosát, a magánszemély indítványozót kötelezte olyan reklámtáblák eltávolítására, amelyek más, a jogi személy indítványozó tulajdonát képezik, miközben a jogi személy indítványozó még ügyfélnek sem minősül.
- [9] Az indítványozók kifejtették, hogy a jogi személy indítványozó tulajdonát képező reklámtáblák eltávolítására kötelezés közvetlen, végrehajtható beavatkozást jelentett a tulajdon tárgyába, és a reklámtábla birtoklásához, használatához és rendelkezési jogához való alapjog gyakorlását érdemben korlátozta. A tulajdon korlátozása ugyanakkor eljárási garanciák nélkül is történt, mivel a jogi személy indítványozó nem volt ügyfele az eljárásnak. A tulajdonjog sérelmét tehát nem csupán a döntés tartalma, hanem a tulajdonos eljárásból való kizárása is okozta.
- [10] Az indítvány értelmében a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog sérelme is több egymással összefüggő és egymást erősítő cselekményből következett. A hatóság az Ákr. 10. § (1) bekezdését tévesen, indokolatlanul szűkítő módon értelmezve nem ismerte el ügyfélként a jogi személy indítványozót, aki így nem élhetett az ügyfél számára biztosított eljárási garanciákkal. Az indítványozók szerint a hatóság nem tárta

fel a tényállást a döntés meghozatalához szükséges mélységben, nem értékelte azokat a körülményeket, amelyek a reklámtábla esetleges jogszabályi védettségére vonatkoztak és nem tett eleget indokolási kötelezettségének, amit a bíróságok sem orvosoltak.

- [11] Az indítványozók úgy vélik, ebben az ügyben a jogorvoslathoz való jog sérelme abból következett, hogy a jogi személy indítványozót a hatóság ügyféli minőség hiányára hivatkozással kizárta az eljárásból, így a tulajdonát érintő hatósági döntés ellen jogorvoslati eszközzel nem élhetett. A Kúria pedig azzal, hogy a jogi személy érintettségét közvetettnek ítélte, teljesen kiüresítette a jogorvoslathoz való jogot.
- [12] Az indítványozók a felhívott alkotmányos rendelkezésekkel kapcsolatban hivatkoztak az Alkotmánybíróság több határozatára.
- [13] 4. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése előírja, hogy az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálása előtt döntení kell annak befogadásáról. Az alkotmányjogi panasz befogadásáról az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel az Abtv. 47. § (1) bekezdésére, 50. § (1) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1) és (2) bekezdéseire – tanácsban eljárva dönt. A panaszt akkor lehet befogadni, ha az megfelel a törvényben előírt formai és tartalmi követelményeknek, különösen az Abtv. 26–27. és 29–31. §-aiban foglalt feltételeknek. Ezekon kívül az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a)–f)* pontjaiban foglalt kritériumoknak. Az Abtv. 56. § (3) bekezdése értelmében a befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [14] 4.1. Az alkotmányjogi panasz a törvényi feltételeknek az alábbiak szerint felel meg:
- [15] Az indítványozók által 2025. október 30. napján kézhez vett kúriai végzés ellen 2025. december 1. napján a bírósághoz elektronikus úton beérkezett alkotmányjogi panasz – az Abtv. 30. § (1) bekezdésére és az Ügyrend 28. § (1) bekezdésére figyelemmel – határidőben érkezett
- [16] A jogi képviselő a meghatalmazását csatolta.
- [17] Az indítványozók a rendelkezésekre álló jogorvoslati lehetőséget kimerítették.
- [18] Az indítványozók az alkotmányjogi panasz benyújtására az Abtv. 27. § (1) bekezdésében meghatározott indítványozói jogosultsággal rendelkeznek, érintettségük fennáll, tekintettel arra, hogy az alapügy felperesei voltak.
- [19] Az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek eleget tesz. Tartalmazza: *a)* a törvényi rendelkezést, amely

megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására és amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza (Abtv. 27. §); *b*) az eljárás megindításának indokait (az indítványozók álláspontja szerint a tulajdonhoz való jogot, a tisztességes hatósági eljárás követelményét és a jogorvoslathoz való jogot sértik az ügyükben hozott határozatok), *c*) az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntést (a Kúria Kfv.V.37.505/2025/2. számú végzése); *d*) az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [XIII. cikk (1) bekezdés, a XXIV. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (7) bekezdés] *e*) indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel; valamint *f*) kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg a bírói döntést.

[20] 4.2. A Kúria a felülvizsgálatot megtagadta. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a Kúria olyan döntése, amelyben megállapítja, hogy felülvizsgálati eljárásra nincs lehetőség, az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti, a bírósági eljárást befejező egyéb döntés, ezért alkotmányjogi panasszal támadható. A jelen ügyben tehát a Kúria végzésével szemben helye volt alkotmányjogi panasz előterjesztésének {lásd: 3480/2023. (XI. 7.) AB végzés, Indokolás [35]}.

[21] 4.3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg továbbá, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik. {lásd: 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]}.

[22] Az Alkotmánybíróság az indítványt illetően megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az alkotmányos jogok sérelmének állításán keresztül valójában a támadott döntés felülbírálatára irányul, az indítványozók azért fordultak az Alkotmánybírósághoz, mert sérelmesnek tartják az ügy alapjául szolgáló közlekedési hatósági eljárást és döntést, lényegében a hatóság és a bíróságok jogértelmezését és jogalkalmazását vitatják. Az Alkotmánybíróság ebben az esetben is hangsúlyozza, hogy a jogszabályok önálló, a konkrét tényállásra vonatkoztatott értelmezése a rendes bíróságok, adott esetben a Kúria feladata {lásd: 3120/2012. (VII. 26.) AB határozat, Indokolás [21]}. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ellenkező esetben egyfajta szuperbíróságként, újabb hagyományos jogorvoslati fórumként járna el {lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}. A

hatalommegosztás rendszerében a többi állami szervnek a bíróságok jogértelmezését el kell ismernie {lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]; 3014/2022. (I. 13.) AB végzés, Indokolás [27]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata következetes abban, hogy az „Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére van jogköre, a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének, és a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára azonban már nem rendelkezik hatáskörrel” {3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]}.

- [23] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában szabályozott hatáskörében eljárva a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját biztosítja. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon [...]” {3137/2013. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [9]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szakjogi – így nem az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozó alkotmányossági – kérdésnek tekinti a bizonyítékok bírói mérlegelését, a bizonyítási eljárást, a bizonyítási indítványok értékelését, a törvények értelmezését és alkalmazását. Az Alkotmánybíróság szerint: „[ö]nmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására” {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [24] Az Alkotmánybíróság ebben az esetben megállapította, hogy a hatóság és a bíróságok a kérelmek keretei között jártak el, részletesen megindokolva döntésüket. Önmagában az, hogy az indítványozók az egyébként részletesen megindokolt, jogi érvekkel alátámasztott hatósági és bírósági döntéseket sérelmesnek tartják, nem alkotmányossági kérdés.
- [25] Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra is, hogy következetes gyakorlata szerint, hacsak nem merül fel annak a kételye, hogy a Kúria eloldotta volna magát a jogszabály szövegétől {lásd: 3417/2024. (XI. 28.) AB határozat, Indokolás [37]}, a felülvizsgálati kérelem befogadása feltételei fennállásának a vizsgálata „nem alkotmányossági, hanem szakjogi-törvényértelmezési kérdés, melyben az Alkotmánybíróság a Kúria döntését nem bírálhatja felül” {3240/2020. (VII. 1.) AB végzés, Indokolás [13]}. Ebben az esetben a Kúria a támadott végzésében részletesen megvizsgálta és megindokolta valamennyi, az indítványozók által hivatkozott befogadási ok vonatkozásában, hogy azok törvényi feltételei miért nem teljesültek.
- [26] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben a fentiekre figyelemmel azt, hogy az indítványozók az egyébként részletesen megindokolt hatósági és bírósági döntéseket

jogellenesnek és sérelmesnek tartják, a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyének megalapozására nem találta elegendőnek, és úgy ítélte meg, hogy a beadványban foglaltak nem vetnek fel olyan alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, amely az alkotmányjogi panasz érdemi vizsgálatát indokolná.

[27] 5. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány nem tett eleget a befogadhatóság Abtv. 29. §-ában előírt feltételeinek. Az Alkotmánybíróság ezért az indítványt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a*) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. június 30.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró